

Aleg 363

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 11. października 1904 powziął Wysoki Sejm na wniosek Komisji solnej z d. 6. października 1904 L. s. 688 następujące uchwały w sprawie krajowej sprzedaży soli:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o sprzedaży soli pod zarządem kraju.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ponownie, ażeby się postarał o to, iżby karton potrzebny do pakowania soli wyrabiany był w kraju, i upoważnia go, iżby w razie potrzeby dopomógł do tego i pieniądze.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, żeby — o ile to uzna za możliwe — bez straty dla funduszu krajowego, pomnażał ilość własnych magazynów na stacjach kolejowych węzłowych.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby nie ustawał w zabiegach o przeprowadzenie organizacji takiej samej kontrolowanej sprzedaży soli w handlu drobiazgowym w tych powiatach, dla których przeznaczoną jest sól kamienna, jaka istnieje we wschodnich powiatach kraju, które należą do okręgu konsumcyjnego salin, wyrabiających warzonkę.

V. Sierotom po śp. Bronisławie Szwarcem, małoletnim Maryi, Józefowi i Annie Szwarcom, przyznaje Sejm dodatkowo stały dar z łaski w kwocie rocznej 480 koron, który ma być wypłacany z funduszu emerytalnego solnego tak długo, jak długo sieroty te pobierać będą przyznaną im na podstawie statutu emerytalnego płacę sierocą.

Sejm zatwierdza uchwałę Wydziału krajowego z dnia 7. października 1902 l. 67261, powziętą na podstawie punktu 11 uchwały sejmowej z dnia 4. kwietnia 1900 i przyznaje kierownikowi Biura solnego p. Stanisławowi Miziewiczowi płacę roczną 6400 K, dodatek aktywalny 960 K, razem 7.360 K, która to płaca w kwocie 6400 koron jest policzalną przy wymiarze pensji emerytalnej i wdowiej.

Następnie uchwalił Wysoki Sejm następujące wezwania do c. k. Rządu:

a) ażeby przyznał Wydziałowi krajowemu odpowiedni kontyngent soli kamiennej; aby mu umożliwić przeprowadzenie takiej samej organizacji kontrolowanej sprzedaży soli w handlu drobiazgowym w zachodnich powiatach kraju, które używają soli kamiennej, jaka istnieje w powiatach, dla których przeznaczoną jest sól warzonka;

b) ażeby koniecznie uregulował produkcję soli w żupach wschodnio-galicyskich w sposób dogodny dla ludności;

c) ażeby Zarząd c. k. kolei państwowych odstąpił w zarząd Wydziału krajowego kolejowy magazyn soli dla bydła na stacyi c. k. kolei państwowej w Dobromilu istniejący;

d) ażeby c. k. Rząd w drodze właściwej przeprowadził ogólne niżenie cen soli — a na razie przynajmniej, ażeby dążył do dalszego obniżenia ceny soli dla bydła;

e) aby poczynił starania o założenie przy salinach tutejszo-krajowych kąpiele solankowych w zachodniej i wschodniej części kraju lub by poczynił wszelkie ułatwienia dla Towarzystw mających zamiar tego rodzaju kąpiele w życie wprowadzić.

f) ażeby hodowcom bydła w okolicach, gdzie istnieją źródła solne — w tym roku szczególnie, ze względu na brak paszy, ułatwił pobór surowicy solnej, nie tylko w miejscu, gdzie surowica istnieje, ale i w dalszych miejscowościach.

Uchwałą z dnia 3. listopada 1904 powziętą w sprawie wniosku p. Merunowicza w przedmiocie oddania kopalni soli i warzelnii galicyjskich w zarząd lub dzierżawę kraju, otrzymał Wydział krajowy polecenie, ażeby wdrożył w tej sprawie układy z c. k. Rządem — z ustanowieniem takich warunków, któreby ani nie uszczuplały dochodu Skarbu państwa z kopalń i warzelnii, ani też nie naruszały urządzeń monopolu solnego. Równocześnie wezwał W. Sejm c. k. Rząd, aby sprawę tę jak najprzychylniej traktował i polecił Wydziałowi krajowemu, aby z wyniku układów zdał mu sprawę.

Uchwałą z dnia następnego wezwał W. Sejm c. k. Rząd, aby ze względu na interesa rolnictwa krajowego eksploatację kainitu powiększył i zaprowadził produkcję skoncentrowanych soli potasowych w Kałuszu. Wydział krajowy otrzymał zaś polecenie, aby w razie, gdyby c. k. Rząd nie był skłonny do powiększenia eksploatacji i zaprowadzenia produkcji skoncentrowanych soli potasowych w Kałuszu, nawiązał rokowania z c. k. Rządem celem objęcia w drodze dzierżawy salin kałuskich i wprowadzenia w nich odpowiednio do potrzeb kraju zastosowanej produkcji soli potasowych i na najbliższej sesyi zdał z nich sprawę. Polecił również Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu, aby nawiązał rokowania z c. k. Rządem, mające na celu umożliwienie poboru kainitu kałuskiego dla celów leczniczych w stanie niedenaturowanym i o wyniku swoich starań zdał sprawę na najbliższej sesyi sejmowej.

Sól
warzonka

W roku 1904 pobrał Wydział krajowy następujące ilości soli warzonki:

| | | |
|------------|------------------------|-------------|
| w miesiącu | styczniu | 35.433 mc. |
| " | lutym | 35.374 " |
| " | marcu | 41.554 " |
| " | kwietniu | 35.410 " |
| " | maju | 37.440 " |
| " | czerwcu | 41.052 " |
| " | lipcu | 40.773 " |
| " | sierpniu | 43.127 " |
| " | wrześniu | 44.263 " |
| " | październiku | 44.784 " |
| " | listopadzie | 49.405 " |
| " | gruńniu | 48.443 " |
| | razem | 497.058 mc. |

tj. mniej o 15.100 mc. niż w r. 1903.

Ubytek ten tłumaczy się przywozem znacznych ilości soli bukowiskiej do kraju i zwiększonym poborem soli dla bydła, któremu dotychczas przeważnie sól kuchenną dawano.

Wymieniony na ostatnim miejscu powód jest objawem pożądanym i zgodnym z intencją c. k. Rządu, który w tym celu zniżył cenę soli z 10 K. na 6 K. za 1 mc., aby mogła ona znaleźć jak najszersze zastosowanie. Przywożenie soli bukowskińskiej do kraju jest rzeczą dla organizacji krajowej sprzedaży szkodliwą, a nie przynosi c. k. Skarbowi żadnych korzyści, owszem sprawia mu pewne niedogodności w uregulowaniu produkcji salin galicyjskich. Salina kaczycka na Bukowinie położona produkuje więcej soli niż miejscowa potrzeba wymaga. W r. 1898, tj. w roku spłoneńcia saliny dolńskiej, preliminarz roczny tej saliny wynosił 220 wag., w r. 1899 i 1900 podniesiono go na 320, w r. 1901 i 1902 na 400, w r. 1903 i 1904 na 450 wagonów. Bukowina potrzebuje soli kaczyckiej na potrzebę kraju 380—400 wagonów, nadwyżka więc niepotrzebnej dla tego kraju soli, wchodzi do Galicyi, gdzie znajduje chętnych nabywców wśród handlarzy prywatnych, którym cięży przymus stosowania się do warunków organizacji krajowej i do sprzedawania soli po cenie przez Zarząd oznaczonej.

W sprawie tej wnosil Wydział krajowy kilkakrotne przedstawienia do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu, z prośbą o uregulowanie produkcji soli w żupach wschodnio-galicyjskich i bukowskińskiej zgodnie z interesem ludności obu krajów. Pertraktacye w tym kierunku są w toku.

W r. 1904 spłoneęła część saliny kałuskiej, wobec czego produkcya na tej salinie była przez jakiś czas przerwana — a prawie równocześnie salina lacka zastanowiła również na pewien czas ruch. Wydział krajowy nie chcąc dozwoić na podwyższenie ceny soli w tych okolicach, które sól kołowo z obu tych salin pobierają, posyłał na swój koszt, wagonami sól z Bolechowa do Kałusza, a z Drohobycza do Dobromila i tam sprzedawać ją polecił po cenie soli kałuskiej, względnie lackiej. Manipulacya ta pociągnęła za sobą znaczne koszta, cena jednak soli została jednak w tych okolicach na dotychczasowej wysokości utrzymana.

Jak co roku dostarczyliśmy i obecnie pismem z d. 9. czerwca 1905 L. 6.108 na żądanie c. k. Ministerstwa skarbu dat co do rozwoju organizacji krajowej sprzedaży soli dla spożytkowania tych dat w urzędowych publikacyach przez to Ministerstwo wydawanych. W roku zeszłym mogliśmy podać w tym samym czasie, że mamy 2245 filii sprzedaży soli zaopatrzonych w tablice z godłem krajowem i wypisaną na nich ceną topki, których to filii właściciele złożyli pisemne zobowiązanie, że sól po oznaczonej cenie sprzedawać będą — w tym roku podaliśmy cyfrę tych filii 3414 — to jest, że ilość ich wzrosła o 1169. W roku zeszłym wyraziliśmy przy tej sposobności nadzieję, że ilość tych filii doprowadzimy prawdopodobnie do 5.000.

Pismem c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z d. 9. stycznia 1905 L. 79.068 zostaliśmy zawiadomieni, że c. k. Ministerstwo skarbu re-skryptem z d. 25. czerwca 1904 L. 42.798 przyjęło z zadowoleniem do wiadomości daty udzielone pismem Wydziału krajowego z d. 15. maja 1904 L. 36.674 w sprawie rozwoju organizacji sprzedaży soli we wschodniej Galicyi — i że zarazem celem poparcia intencji Wydziału krajowego w wykonywaniu kontroli nad sprzedawcami soli, czy zobowiązaniom swoim co do sprzedaży soli konsumentom po cenie oznaczonej najwyżej w kwocie 22 groszy za 1 kg. i co do utrzymywania odpowiednich zapasów zadość czynią, zarządziło, aby organa straży skarbowej przekonywały się przy sposobności pełnienia innej czynności służbowej, czy sprzedawcy ci ściśle wypełniają swoje obowiązki. O dostrzeżonych nieprawidłowościach mają organa straży skarbowej donosić Wydziałowi krajowemu za pośrednictwem przełożonej Dyrekcyi okręgu skarbowego.

Z wdzięcznością przyjął Wydział krajowy to zarządzenie do wiadomości — i celem ułatwienia organom skarbowym formalnej

4

strony tej czynności zarządził wydrukowanie dla tych organów odpowiednich formularzy, z których pomocą bez nadmiernego trudu ze strony straży skarbowej gromadzić się będzie materiał bardzo pożądany dla ulepszenia organizacji krajowej sprzedaży soli.

Pismem z dnia 12. czerwca br. L. 42.672 nadesłała nam c. k. Dyrekcyja skarbu projekt urządzenia opakowania soli w kartony przez robotników Wydziału krajowego w obrębie saliny, wraz z regulaminem dla robotników. Jest to następstwo konferencji, jaka odbyła się d. 23. lutego 1904 w c. k. Dyrekcyi skarbu w tej sprawie, a o której wspomnieliśmy w zeszłorocznym sprawozdaniu. Przez unormowanie tego stosunku i należyty rozdział kompetencji i odpowiedzialności spodziewa się Wydział krajowy doprowadzić przedewszystkiem samą manipulację techniczną opakowania do porządku i uczynić ją tańszą, niż to w dzisiejszych nieuregulowanych stosunkach być mogło.

W r. 1904 wybudował Wydział krajowy szopę do ładowania soli na stacyi kolejowej w Bolechowie — obecnie przystępuje do budowy podobnych szop w Dolinie i Dobromilu. Ponieważ w Delatynie szopę taką już posiadamy, w Drohobyczu odbywa się ładowanie przed odpowiednio urządzonej naszym magazynem t. z. „groedlowskim“, w Kałuszu zaś odbywać się będzie pod peronem stacyi kolejowej salinarnej, będziemy w krótkim czasie w tem położeniu, że sól do wagonów ładowaną będzie wszędzie z należytą ochroną przed deszczami i śniegami.

Celem zapewnienia należytego dowozu soli do kolei, popiera Wydział krajowy o ile możności przedsiębiorstwa, dążące do zastąpienia obszernie praktykowanego dowozu końmi, dowozem za pomocą kolejek. Wydział krajowy spodziewa się, że w niedługim czasie otwarty będzie ruch na kolejce takiej, prowadzącej ze Stebnika do Bolechowic — jak również, że w krótkim czasie zbudowaną zostanie kolejka z saliny Bolechów do stacyi, co do której pertraktacye już tyle postąpiły, że obecnie przystępuje Wydział krajowy do podpisania przygotowanego przez p. syndyka krajowego kontraktu.

W okresie sprawozdawczym założył Wydział krajowy jeden magazyn solny na stacyi kolejowej w Bachorzu, do którego to magazynu przydziela składy w Błażowie (z 7 filiami), w Niebylcu, w Bachorzu (z 9 filiami), w Baryczu, Bachorcu, Chmielniku, w Dynowie (z 12 filiami), Gwoźnicy, Hyżnem, Lutczy, Kąkolówce, Łubnie, Porębach, Piątkowie, Siedliskach, Strzyżowie, Wołodzu i Wesołej. Przez magazyn ten powinno przejść do 6-ciu wagonów soli miesięcznie.

Zakładanie kolejnych magazynów takich, wobec ich widocznego pożytku dla organizacji krajowej sprzedaży soli odbywać się już będzie bez przerwy.

W sprawie pozyskania papieru krajowego wyrobu dla opakowania soli prowadzi Wydział krajowy pertraktacye i sądzi, że w najbliższym sprawozdaniu będzie mógł zawiadomić Wysoki Sejm o wyrabianiu kartonu z krajowego papieru.

Z Wydziałem krajowym bukowińskim przyszły do skutku układy, na podstawie których dostarczać będziemy Wydziałowi bukowińskiemu przydzieloną mu przez c. k. Skarb sól kosowską w opakowaniu naszym po cenie własnych kosztów — Wydział bukowiński zaś po cenie własnych kosztów będzie nam w razie potrzeby przysyłał sól kaczycką do wyznaczonych przez nas zastępstw — przyczem wzajemnie oba Wydziały mają się chronić od konkurencyi prywatnej, dążącej do osłabienia krajowej organizacji sprzedaży soli, wprowadzonej w obu krajach. Wydział krajowy spodziewa się jednak realnych skutków po tej umowie dopiero od chwili, gdy i c. k. Skarb odpowiednio w obu tych salinach produkuje ureguje.

Sól
kamienna

W zeszłorocznem sprawozdaniu zawiadomił Wydział krajowy Wysoki Sejm o krokach poczynionych celem umożliwienia wprowadzenia należytej organizacji krajowej sprzedaży soli w zachodniej części kraju. Układ, jaki w tym celu mieliśmy zamiar zawrzeć z najpoważniejszym naszym konkurentem, tj. Bankiem bialsko-bielskim, nie mógł przyjść do skutku z powodu wieści, mających za sobą bardzo wiele prawdopodobieństwa, że w Wieliczce zaprowadzoną zostanie produkcja soli warzonki. Ponieważ taka zmiana oddziaływałaby bardzo silnie na stosunki handlu solą w tej części kraju, musi Wydział krajowy zająć wyczekujące stanowisko i poczynić decydujące kroki dopiero po wyjaśnieniu się sytuacji.

Jak co roku, zajęliśmy się w tym roku bezinteresownie spedycją soli bydłęcej darowanej przez c. k. Rząd powiatom dotkniętym klęskami elementarnymi.

Sól
bydłęca

Soli bydłęcej pobraliśmy w roku 1904 44 003 metr. cent. tj. o 30.318 metr. centn. więcej niż w roku zeszłym, w którym pobraliśmy 13.685 metr. centn.

Prawdopodobnie byłoby wyszło jeszcze więcej tej soli, gdyby nie to, że po spaleniu się saliny kałuskiej, która zaopatrywała wschodnią część kraju w sól dla bydła, musieliśmy pobierać sól tę z magazynu przez c. k. kolej państwową na dworcu w Dobromiu utrzymanego, w którym, niestety, na sól dłuższy czas zwykle czekać trzeba. W sprawie tej uczyniliśmy ponowne przedstawienie w c. k. Dyrekcyi Skarbu.

Kainit

I co do kainitu możemy w tym roku wykazać bardzo znaczną nadwyżkę. Mianowicie pobraliśmy w tym roku 94.201 metr. centn. tj. więcej o 31.963 metr. centn. niż w roku zeszłym. Jest to jawnym dowodem, jak używanie tego taniego a pożytecznego nawozu w kraju się rozprzestrzenia.

Z powodu napraw, jakie były w kopalni kainitu wykonywane i z powodu późniejszego pożaru tej saliny, przy którym wprawdzie urządzenia kainitowe ocalały, ale który pomimo tego nie był bez wpływu na spedycję kainitu, wreszcie z powodu często powtarzającego się braku wagonów, musiała się — pomimo wszelkich natężeń tamtejszego krajowego Biura spedycyi, spedycja kainitu opóźnić bez winy Wydziału krajowego.

W wykonaniu polecenia Wysokiego Sejmu uchwalonego w załatwieniu wniosku p. Merunowicza co do objęcia przez kraj salin galicyjskich w zarząd lub dzierżawę, jak również w wykonaniu uchwał wymienionych na wstępie, a powziętych przez Wysoki Sejm w sprawie kopalni kałuskich, zwrócił się Wydział krajowy do JE. P. Ministra skarbu, pismem z d. 21. marca 1905 L. 110.434 i przedstawwszy kerzyści, jakie z powierzenia krajowi salin wyniknęłyby dla ludności i dla kraju, bez szkody dla c. k. Skarbu, prosił o wydanie odpowiedniego upoważnienia krajowej Dyrekcyi skarbu, któreby umożliwiło Wydziałowi krajowemu otrzymanie szczegółowych dat, niezbędnych do wypracowania szczegółowego i dokładnego wniosku w tej sprawie. Odpowiedzi na to pismo dotychczas jeszcze nie mamy.

Podane w załączeniu zamknięcie rachunków funduszu solnego za r. 1904 daje dowód, że śmiały krok Wydziału krajowego, jakim było wprowadzenie opakowania soli w papier, nie nadwyreżył równowagi tego funduszu.

Wydział krajowy pozwala sobie przedłożyć wniosek:
Wysoki Sejm raczy uchwalić:
Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli
przyjmuje Sejm do wiadomości.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Władysław Jahl, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

A l e g a t y

do sprawozdania Wydziału krajowego

L. 64.808 | 1905.

Zamknięcie rachunku zysków

Winien.

Fundusz prze-

Straty.

| | K. | g. | K. | g. |
|---|------------|----|---------|----|
| Za zakupno soli warzonki | 9,127.247 | 66 | | |
| " " " kamiennej | 2,638.048 | 94 | | |
| " " " bydłowej | 264.027 | 77 | | |
| " " kainitu | 159.900 | 70 | | |
| | 12,189.225 | 07 | | |
| " kainit dany stacyom doświadczalnym | | | 1.516 | 33 |
| " zapomogi pogorzelncom | | | 21.0 | — |
| " płace | | | 74.448 | 99 |
| " honorarium urzędników kasy krajowej za prowadzenie głównej kasy solnej | 1.600 | — | | — |
| " remuneracye i zapomogi urzędników, służby kolejowej i pocztowej | 9.274 | — | 10.874 | — |
| " koszta podróży i zastępstwa urzędników | | | 14.043 | 83 |
| " potrzeby kancelaryjne | | | 3.965 | 75 |
| " porta i telegramy | | | 4.671 | 67 |
| " stemple do weksli | | | 14.905 | 66 |
| " koszta spedycyi | | | 583.333 | 55 |
| " najem i utrzymanie magazynów | | | 11.573 | 88 |
| " koszta rozsyłki produktów solnych między salinami, dostawa worów i maszynek | | | 4.028 | 30 |
| " bonifikacye | | | 7.265 | 61 |
| " prowizya wypłacona pośrednikom | | | 32.761 | 54 |
| " rozmaite wydatki | | | 10.389 | 82 |
| Odpisy : | | | | |
| 1. urządzenie biur | 838 | 05 | | |
| 2. zakupno maszynek | 6.134 | 37 | | |
| 3. wory | 12.850 | 56 | | |
| 4. straty na magazynowaniu soli | 3.137 | 10 | | |
| 5. odpisy z rachunku różnych dłużników | 647 | 44 | 23.607 | 52 |
| Nadwyżka dochodu w r. 1904 | | | 49.330 | 78 |
| | | | 847.217 | 23 |

i strat z dniem 31. grudnia 1904 r.

daży soli.

Ma.

| | K. | | g. | |
|---|-------------------|-----------|---------|----|
| | K. | g. | K. | g. |
| Z y s k i. | | | | |
| Ze sprzedaży soli warzonki | 9,666.841 | 36 | | |
| " " " kamiennej | 2,643.684 | 18 | | |
| " " " bydłowej | 274.028 | 22 | | |
| " " " kainitu | 173.737 | 76 | | |
| | 12,758.291 | 52 | 569.066 | 45 |
| Za zwroty kosztów załadowania | — | — | 5.567 | 26 |
| " grzywny pieniężne od zastępców | — | — | 408 | 72 |
| " sprzedane druki | — | — | 158 | 93 |
| " rozmaite dochody | — | — | 1.002 | 79 |
| Z odsetek od kredytów i papierów wartościowych | — | — | 271.013 | 08 |
| | | | | |
| | — | — | 847.217 | 23 |
| 1. Stan funduszu emerytalnego solnego z dnia 31. grudnia 1904 | — | — | 205.818 | 50 |
| 2. Stan funduszu rezerwowego solnego z dnia 31. grudnia 1904 | — | — | 122.135 | 85 |

Alegat 2. do sprawozdania Wydziału krajowego L. 64.808/05.

Zestawienie porównawcze dochodów i wydatków

Dochody.

| Poszczególnienie | 1903 r. | | 1904 r. | | Więcej | | Mniej | |
|--|---------|----|---------|----|--------|----|--------|----|
| | K. | g. | K. | g. | K. | g. | K. | g. |
| Ze sprzedaży produktów solnych | 582.893 | 70 | 569.066 | 45 | | | 13.827 | 25 |
| " " tablic | 889 | 63 | | | | | 889 | 63 |
| " " druków | 749 | | 158 | 93 | | | 590 | 07 |
| Z grzywien od zastępców | 839 | 20 | 408 | 72 | | | 430 | 48 |
| Z odsetek od kredytów, rachunków bie- żących i papierów wartościowych | 242 820 | 60 | 271.013 | 08 | 28.192 | 48 | | |
| Z drobnych nadpłat | 30 | 97 | | | | | 30 | 97 |
| Sprostowanie rachunków | 107 | 20 | | | | | 107 | 20 |
| Zwroty kosztów załadowania | 6.153 | 71 | 5.567 | 26 | | | 586 | 45 |
| Rozmaite drobne dochody | 1.589 | 50 | 825 | 90 | | | 763 | 60 |
| Zwroty ubezpieczenia magazynów, zapasów soli i od robotników | 655 | 88 | 176 | 89 | | | 478 | 99 |
| Ze sprzedaży zmiotków | 24 | 50 | | | | | 24 | 50 |
| | | | | | | | | |
| W roku 1904 więcej o | 836.753 | 89 | 847.217 | 23 | 28.192 | 48 | 17.729 | 14 |
| | 10.463 | 34 | | | | | 10.463 | 34 |

krajowego funduszu sprzedaży soli za lata 1903 i 1904.

Wydatki.

| Poszczególnienie | 1903 r. | | 1904 r. | | Więcej | | Mniej | |
|---|----------------|-----------|----------------|-----------|---------------|-----------|---------------|-----------|
| | K. | g. | K. | g. | K. | g. | K. | g. |
| Za kaitit dany stacyom doświadczalnym . | 1.002 | 99 | 1.516 | 33 | 513 | 34 | — | — |
| „ zapomogi pogorzecom | 424 | — | 200 | — | — | — | 224 | — |
| „ opusty i odszkodowania | 990 | — | — | — | — | — | 990 | — |
| „ sprostowanie rachunków | 175 | 09 | 30 | — | — | — | 145 | 09 |
| „ prowizya pośrednikom | — | — | 32.761 | 54 | 32.761 | 54 | — | — |
| „ stemple do weksli | 12.452 | 60 | 14.905 | 66 | 2.453 | 06 | — | — |
| „ koszta spedycyi | 612.311 | 01 | 583.333 | 55 | — | — | 28.977 | 46 |
| „ najem, budowa i utrzymanie magazynów | 6.525 | 34 | 11.873 | 88 | 5 348 | 54 | — | — |
| „ place | 70.515 | 41 | 74.448 | 99 | 3 933 | 58 | — | — |
| „ remuneracye i zapomogi: | | | | | | | | |
| 1. honoraryum urzędów kasy kraj. jako kasy solnej | 1.600 | — | 1 600 | — | — | — | — | — |
| 2. honoraryum urzędników Wydziału kraj. za sprawdzenie rachunków za r. 1901 i 1902 | 2.170 | — | — | — | — | — | 2.170 | — |
| 3. remuneracye i zapomogi urzędników oraz służby pocztowej, salinarnej, telegraficznej itd. | 10.771 | — | 9.274 | — | — | — | 1 497 | — |
| „ koszta podróży i zastępstwa urzędników | 9.406 | 47 | 14.043 | 83 | 4.637 | 36 | — | — |
| „ potrzeby kancelaryjne | 2.723 | 92 | 3.965 | 75 | 1.241 | 83 | — | — |
| „ porta i telegramy | 4.940 | 21 | 4 671 | 67 | — | — | 268 | 54 |
| „ koszta rozsyłki prod któw solnych między salinami, przewóz maszynek i worów | 830 | 81 | 4.028 | 30 | 3.197 | 49 | — | — |
| „ bonifikacye | 25 654 | 58 | 7.265 | 61 | — | — | 18.388 | 97 |
| „ przygotowania i próby opakowania w papier, ubezpieczenie zapasów soli i robot. | 3.685 | 16 | 2.107 | 28 | — | — | 1.577 | 88 |
| „ podatek od kuponów i stemple od rachunków | 1.189 | 85 | 1.018 | 96 | — | — | 170 | 89 |
| „ koszta stempli, podan, planów, zastępowstwo adwokatów | 954 | 71 | — | — | — | — | 954 | 71 |
| „ użycie telefonu | 100 | — | 100 | — | — | — | — | — |
| „ opał, światło i sprzątanie biur | 423 | 30 | 426 | 40 | 3 | 10 | — | — |
| „ koszta zrealizowania legitymac. kolej. | 92 | 16 | 93 | 60 | 1 | 44 | — | — |
| „ przykup książek | 24 | 40 | 5 | — | — | — | 19 | 40 |
| „ koszta manipulacyi i prowizyi pocztowej kasy oszczędności | 2.142 | 28 | 2.470 | 35 | 328 | 07 | — | — |
| „ rozmaite drobne wydatki | 1.370 | 77 | 1.025 | 10 | — | — | 345 | 67 |
| „ odpisy z rachunków różnych dłużników | 415 | 99 | 647 | 44 | 231 | 45 | — | — |
| „ wory | 1.841 | 52 | 12.850 | 56 | 11.009 | 04 | — | — |
| „ urządzenie biur (inwentarz) | 664 | 54 | 838 | 05 | 173 | 51 | — | — |
| „ przeniesienie i urządzenie biura solnego | — | — | 2.346 | 19 | 2.346 | 19 | — | — |
| Odprawa p. Łuczakowskiego | 300 | — | — | — | — | — | 300 | — |
| Odpisanie zaliczki | — | — | 263 | — | 263 | — | — | — |
| Sensalne Banku krajowego | 1 | 70 | — | — | — | — | 1 | 70 |
| Maszynki do zaszywania topek | 5.923 | 39 | 6.134 | 37 | 210 | 98 | — | — |
| Straty na magazynowaniu produk. solnych | 1.863 | 54 | 3.137 | 10 | 1.273 | 56 | — | — |
| Formy na sól topkową | 426 | — | 688 | — | — | — | 419 | 12 |
| Regulacya potoku Siwki w Dolinie | 3.315 | 67 | — | — | — | — | 3.315 | 67 |
| Roboty introligatorskie | 94 | 80 | 497 | 06 | 402 | 26 | — | — |
| | 786.343 | 11 | 797.886 | 45 | 70.329 | 34 | 58.786 | — |
| | 11.543 | 34 | | | | | 11.543 | 34 |

W r. 1904 więcej o]

